

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/24/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010185
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714010185.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného I. C., pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. mája 2016, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 08.10.2015 sp.zn. 1T/36/2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný I. C. o d s u d z u j e podľa § 238 ods. 1 Tr. zák., § 35 ods. 1 Tr. zák., § 53 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 na úhrnný peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) Eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, u k l a d á obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 08.10.2015 sp.zn. 1T/36/2014 bol obžalovaný I. C. uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe, že

dňa 28. augusta 2004 v čase od 09.30 hod. do dňa 29. augusta 2004 do 18.30 hod. v katastri mesta K., v časti tzv. C. na ulici G. Y., okres T., vykonal krádež vlámaním do rodinného domu súp. číslo XXX tak, že nezisteným predmetom a spôsobom vylomil v oblasti uzamykacieho mechanizmu dvojkrídlové drevené garážové dvere, vošiel do vnútorných priestorov garáže, odkiaľ odcudzil 1 ks kompresor zn. Beckum LPZ 7S, 1 ks motorovú pílu zn. Sachs, 5 ks tenisových rakiet zn. Heat, Wolkl, 1 ks DVD prehrávač nezistenej značky, 1 ks rádiomagnetofón nezistenej značky, 1 ks farebný televízny prijímač zn. Nokia s uhlopriečkou 72 cm, následne z vrchnej obytnej časti rodinného domu odcudzil 1 ks farebný televízny prijímač zn. JVC, 1 ks farebný televízny prijímač zn. Saba, 1 ks farebný televízny prijímač zn. Philips, 1 ks videorekordér zn. Philips, 1 ks videorekordér zn. JVC, 1 ks hifi vežu zn. Panasonic, 1 ks tlačiareň zn. Lexmark C60 a 1 ks hifi vežu zn. Grundig, čím týmto svojím konaním V. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., ulica P. XXX, okres T., prechodne bytom G. Y. XXX, K., okres T. a I. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Y. XXX, K., okres T., spôsobil škodu krádežou podľa odborného vyjadrenia vo výške 1.002,46 Eur /čo predstavuje 30.200,- Sk/ a škodu poškodením zariadenia vo výške 66,39 Eur /čo predstavuje 2.000,- Sk/.

Za to mu bol uložený podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace. Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd výkon trestu podmenečne odložil a podľa § 59 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku určil skúšobnú dobu v trvaní dvanásť mesiacov.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný I. C.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozsudkom okresného súdu sa nestotožňuje. Zdôraznil, že jediný dôkaz (daktyloskopický odtlačok), na základe ktorého bol uznaný za vinného, nepreukazuje žiadnu skutočnosť, že by sa mal dopustiť trestného činu krádeže. Poznamenal, že od počiatku trestného konania popieral trestnoprávnu zodpovednosť za spáchanie skutku v zmysle skutkovej vety obžaloby a na svoju obranu uvádzal, že v uvedenom dome bol spolu s J. K., ktorý ho tam pozval a s ktorým tam hrali karty a pozerali video. Práve J. K. mu tvrdil, že je to dom jeho rodiny, ktorá tam málokedy býva. Obžalovaný pritom poukázal aj na rozdielne výpovede svedka J. K., ktoré zostali zo strany súdu bez náležitého povšimnutia. Obhajoba zastáva názor, že v danom prípade súd nesprávne posudzoval a vyhodnotil vykonané dôkazy a dospel preto k nesprávnym právnym záverom vo výroku o vine a treste obžalovaného. Súčasne sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie.

Zo strany súdu prvého stupňa nebolo uskutočnené náležité a predpísané zistenie a posúdenie skutkového stavu, keď sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre meritórne rozhodnutie vrátane právneho posúdenia veci, nezohľadnil všetky okolnosti a ďalšie skutočnosti, významné pre rozhodnutie o vine a prípadnom druhu a výmere trestu. Uznanie viny obžalovaného bolo založené na pozitívnom daktyloskopickom skúmaní a výpovediach svedkov (najmä J. K., ktorý je a bol podľa obhajoby nevieryhodnou osobou), pričom možno konštatovať, že priamy dôkaz o vine obžalovaného neexistoval. Existujú v danej trestnej veci len nepriame dôkazy, ktoré sú sporné.

Z vykonaného dokazovania vyplýva iba záver, že z domu patriacom D. boli odcudzené určité veci, o ktorých existencii nebol predložený žiaden dôkaz, keďže podľa vyjadrenia oboch manželov D. išlo o veci z Nemecka, ktoré im boli darované, prípadne, ktoré kúpili cez inzerát. Neexistoval jediný dôkaz, že veci uvedené v obžalobe skutočne poškodení mali vo svojom vlastníctve a že sa nachádzali u nich v dome v rozhodnej dobe. Pochybnou ostáva aj výpoveď svedka F. D., ktorý najprv s určitosťou tvrdil, že im ukradli všetky TV z domu, pričom potom, čo mu boli ukázané fotografie z domu, svoju výpoveď zmenil a uviedol, že ukradnuté boli len televízory väčších rozmerov.

Pokiaľ ide o vecný dôkaz - daktyloskopický odtlačok pravej dlane a pravého malíčka obžalovaného, ktorý sa nachádzal na skrinke pod televízorom, nepreukazuje žiadnu inú skutočnosť, len tú, že sa jej obvinený mohol niekedy dotknúť a mohol byť niekedy v dome D.. To, že sa v dome D. našli odtlačky dlane a prstu obžalovaného len na skrinke pod televízorom, nestačí pre vyslovenie nespochybniteľného záveru, že obžalovaný v čase ustálenom obžalobou vykonal krádež vlámaním do rodinného domu, patriacom D.. Uvedené preukazujú len to, že danej veci sa niekedy mohol dotknúť. Okrem toho treba uviesť, že nikde inde sa v dome odtlačky obžalovaného nenašli.

Obhajoba ďalej spochybnila aj zápisnicu o ohliadke miesta činu, pretože z nej nie je zrejmé, či orgán činný v trestnom konaní sa do domu dostal so súhlasom oprávnenej osoby a či so súhlasom oprávnenej osoby bola vykonaná ohliadka miesta činu. Poznamenal, že súhlas oprávnených osôb v danej trestnej veci nebol vôbec zdokumentovaný. Namietal aj spôsob výsluchu O. J. zo dňa 29.08.2004, z obsahu ktorej vyplýva, že OO PZ ho vypočúval až o 22.45 hod., teda po skončení ohliadky miesta činu.

Zdôraznil, že výpoveď svedka J. K. je nevieryhodná a u tohto svedka je možné pomstychtivé správanie a motív, pretože uvedený svedok nehovoril pravdu, keď uvádzal, že v dome Suchanovských s obžalovaným nikdy nebol. Poznamenal aj to, že jeho nehodnovernosť zvyrazňuje aj skutočnosť, že proti nemu bolo vedené trestné stíhanie pre prečin krádeže a porušovania domovej slobody vo veci vedenej OS Zvolen sp.zn. 5T/146/2006, kde v skutku s prelomom mesiacov 2/3 2006 vystupoval ako spoluobvinená osoba práve obvinený J. C., ktorý sa k predmetnému skutku doznával a súčasne usvedčoval J. K., ktorý na začiatku svoju vinu popieral a až pod ťarchou výpovede J. C. svoje výpovede zmenil. Vzhľadom na uvedené nie je správne považovať svedeckú výpoveď tohto svedka za

hodnovernejší dôkaz a takýto dôkaz uprednostniť pred výpoveďou obžalovaného, ktorý presne uvádzal, že v dome D. bol práve s J. K. len preto, že svedok má v rámci svojej výpovede povinnosť vypovedať pravdu. J. K. sa v iných trestných veciach snažil vykresliť seba v morálne lepšom svetle, neustále klamal, pričom je u neho prítomná preferencia bezstarostného spôsobu života.

K výroku o treste uviedol, že viedol a vedie riadny a usporiadaný život, dlhodobo žije v Anglicku, kde je aj zamestnaný a kde si založil aj rodinu, a preto trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, výkon ktorého je podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, je neprimerane prísny a nezodpovedá všetkým zásadám určených na ukladanie trestu. Poznamenal, že uvedený trest ani nezohľadňuje časový odstup od uplynutia skutku (rok 2004) až do vynesenia rozsudku (rok 2015). Okrem toho obhajoba vyčíta rozhodnutiu súdu prvého stupňa nedôsledné a nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a súčasne poukázal aj na celý rad právnych predpisov, či už v súvislosti s Ústavou alebo Dohovorom o ochrane základných ľudských práv a slobôd, s ktorými rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je v súlade.

Navrhol, vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia a skutočnosti, aby rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, alternatívne vo veci sám rozhodol, zohľadňujúc odvolacie námietky a výhrady, prednesené v rámci konania pred súdom prvého stupňa a jeho spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko o takýto postup sám požiadal, obhajca obžalovaného predniesol svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné len čiastočne.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola proti I. C. podaná. Je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný I. C. a že z jeho konania tam nastal uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaných trestných činov, či už krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, ako aj ich podstatné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obžalovaného sú nepodstatné.

Súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaný I. C. uznal za vinného z vyššie uvedených trestných činov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na veľmi podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž podrobne analyzuje dôkaznú situáciu a obsahuje aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto

odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, pretože by to bolo duplicitné.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný v dôvodoch odvolania v podstate zopakoval obhajobnú argumentáciu z predchádzajúceho štádia trestného konania, či už z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania, pričom súd prvého stupňa na jeho obranu v súlade so stavom vecí a zákonom, potrebným spôsobom reagoval a s touto sa aj vyčerpávajúcim spôsobom vysporiadal.

Týka sa to nielen jeho reakcie na argumentáciu obhajoby ohľadne spôsobu získania rozhodujúceho dôkazu v danej trestnej veci, a to daktyloskopických stôp, získaných na mieste činu, ale aj spôsobu ohliadky miesta činu, rozporu vo výpovedi poškodeného F. D., týkajúceho sa počtu odcudzených televíznych prijímačov, ako aj spôsobu nadobudnutia vecí, ktoré mali byť predmetom odcudzenia.

Ak obhajoba spochybňovala vierohodnosť výpovede svedka J. K., aj vzhľadom na jeho predchádzajúcu trestnú činnosť, ktorej sa mal dopustiť v roku 2006 spolu s obžalovaným I. C. a ktorá bola predmetom konania Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/146/2006, odvolací súd zdôrazňuje, že to bol práve J. K. v pozícii svedka, ktorý dňa 23.05.2006 prvý priznal protiprávne konanie, či už seba, i keď v lepšom svetle, ako sa neskôr preukázalo, ako aj J. C. a až na základe jeho výpovede bolo voči obom týmto osobám vznesené obvinenie. Do uvedenej doby J. C. účasť na protiprávnom konaní kategoricky odmietal, resp. tvrdil, že J. K. si to všetko vymyslel.

Odvolací súd preto na rozdiel od obhajoby výpoveď J. K., ktorý nepotvrdil tvrdenie obžalovaného, že v predmetnom dome boli spolu, hrali tam karty a pozeral video, nepovažoval za účelovú so zameraním poškodiť obžalovanému, resp. sa mu pomstiť, ale práve naopak.

Ani výpovede ďalších svedkov, s ktorými sa súd prvého stupňa procesne vysporiadal, a to I. D., V. D., M. J., K. T. a I. T., nepotvrdili žiadnu súvislosť s tým, že by obžalovaný sa do domu poškodených dostal legálne, resp., že by jeho daktyloskopické stopy nájdené na mieste činu mali inú súvislosť, ako tú, ktorá bola predmetom obžalobného návrhu zo strany okresného prokurátora.

Odvolanie obžalovaného ako je už vyššie uvedené smerovalo aj do výroku o uloženom treste.

V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť v auguste roku 2004, obžaloba na I. C. bola podaná až 17.03.2014.

Primeranosť dĺžky konania nemožno vyjadriť číselne v zmysle určenia lehoty jeho trvania, ale je nutné túto skúmať a preverovať v každom prípade jednotlivo vo svetle konkrétnych okolností vecí. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že kritériami, podľa ktorých možno posudzovať primeranosť dĺžky trestného konania sú charakter prejednávanej veci, najmä jej zložitosť, závažnosť, rozsiahlosť, či obtiažnosť dokazovania, spôsob správania účastníkov v priebehu konania, prípadné zvláštne okolnosti, ktoré môžu spôsobiť prieťahy v konaní. Pri uvážení vyššie uvedených kritérií má odvolací súd za to, že vec obžalovaného v primeranej lehote prerokovaná nebola.

Okrem toho je treba poznamenať, že trestnú činnosť obžalovaného nie je možné označiť za rozsiahlu a zložitú tohto prípadu neprekračuje rámec obdobných trestných vecí.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd, aj vzhľadom na trestné sadzby, uvedené v ust. § 247 ods. 2 Tr. zák. a § 238 ods. 1 Tr. zák. účinného do XX.XX.XXXX dospel k záveru, že obžalovanému v danej trestnej veci bolo možné uložiť aj peňažný trest, berúc v úvahu aj ust. § 3X ods. 1 Tr. zák. účinného do XX.XX.XXXX, podľa ktorého pri určovaní druhu a výmery trestu súd musí prihliadať na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, na možnosť nápravy a pomery páchatel'a. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť aj to, že obžalovaný I. C. v evidencii priestupkov od roku 2010 nemá žiadny záznam a doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T/140/2006 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok a dva mesiace, pričom dňa 14.02.2010 sa osvedčil a hľadá sa na neho, akoby nebol súdený. V súčasnej dobe žije a pracuje vo Veľkej Británii, kde si založil rodinu a narodilo sa mu dieťa. Okrem

toho žalovaného skutku sa dopustil vo veku 20 rokov, teda v tom čase sa jednalo o osobu blízku veku mladistvým.

V súhrne týchto skutočností potom odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému, berúc v úvahu tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu, možno uložiť aj peňažný trest, a to vo výmere 200,- Eur, pričom pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obligatórne musel obžalovanému uložiť aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac, čo mu vyplýva z ust. § 54 ods. 3 zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005.

Vzhľadom na tieto skutočnosti potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.